

Aquest no és el camí DE LA DEFENSA de la República i de Catalunya

L'AGÈNCIA «Ildar-Presse» ha publicat un resum d'informacions sobre el recent Ple Extraordinari que l'Esquerra Republicana de Catalunya va celebrar, els dies 18, 19 i 20 d'aquest mes, a Montpeller. Al final del Ple, segons els informes de l'Agència, i després d'haver intervint un gran nombre de delegats, fou aprovada una resolució, el text de la qual reproduim:

1. L'Esquerra Republicana de Catalunya ratifica la seva fidelitat als principis nacionalistes, democràtics, republicans i a les Institucions que els representen.

2. L'Esquerra Republicana de Catalunya, conscient dels deures imposats pel moment present, creu que dins del desig d'escurçar els sofriments del poble català, han d'ésser fets tots els sacrificis que calguin sense altra preocupaçó que el respecte a allò que constitueix el patrimoni inalienable de Catalunya. Es a dir, el dret de manifestar democràticament la seva voluntat de sobirania nacional.

3. L'Esquerra Republicana de Catalunya veurà amb simpatia tot esforç encaminat a desbaratar el franquisme inspirant-se de la nota tripartita del 4 de març 1946 i de les decisions de les Nacions Unides del 12 de desembre del mateix any.

Fins així el text de la resolució. Les mesures preses per a portar-la a la pràctica, així com la línia a seguir dins del camp de la política catalana, són coses que no seran fetes públicament —presa la «Ildar-Presse»— fins que les organitzacions d'E.R. de C. de l'interior i de l'exterior del país no donin llur conformitat.

Què dir davant del contingut de la resolució més amunt esmentada?

Remarquem, en primer lloc, la seva manca de combativitat i de propòsits unitaris.

Els Presidents Francesc Macià i Lluís Companys restaran, ben segur, astorats davant el seu text que no reflecteix, ni de lluny, aquelles tradicions que van fer de l'Esquerra Republicana el primer Partit de Catalunya.

Una altra remarcada a fer és la contradicció existent entre els diversos punts. Car no és possible ésser fidels a uns «principis nacionalistes, democràtics, republicans i a les Institucions que els representen» si, per altra banda, com es deixa entendre en els segons i tercers punts, es mostra una marcada simpatia amb una reaccionària política, de renunciament, a fer «tots els sacrificis que calguin», de supeditació a una política inspirada per les cancelleries estrangeres.

El text de la resolució del Ple de Montpeller revela indiscutiblement i de manera definitiva, la perniciosa influència exercida per la política prietista i d'altres forces al·lènes al poble català—ens referim als nacionalistes bascos—en l'ànim de dirigents i forces delegats d'Esquerra Republicana de Catalunya reunits a la capital de l'Hérault.

Així, i ho constatem pensant en la defensa dels interessos de la República i de Catalunya, sembla confirmar-se totes aquelles sospites i inquietuds que, des d'aquestes columnes, hem vingut assenyalant amb persistència.

Sospites i inquietuds que es desprenen d'informacions de l'Agència Febus, d'escàrrecs fets, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, pel Butlletí del Govern Basc (!), de formulacions rares que llegiem a les pàgines de «la humanitat», de concepcions que trobavem en la conferència pronunciada pel senyor Hamber Torras a Marsella o en el darrer article del senyor Carles Pi i Sunyer.

Sospites i inquietuds que s'anaven preveint, més i més, en la mesura que passava el temps i que els òrgans dirigents i informatius d'Esquerra Republicana de Catalunya reservaven callats, insensibles.

La resolució de Montpeller és la resposta concreta a les nostres sospites i tots d'alarma?

Tot sembla, malauradament, confirmar-ho.

Es per aquest motiu que mosaltrem que l'E.R. de C., el Partit de Macià i de Companys, el Partit

La por al comunisme és un xantatge Allò que es tem és la democràcia!

Referint-se a les maniobres que Prieto està portant a terme amb l'objectiu d'arribar a una entesa amb una sèrie de forces reaccionàries del camp espanyol i internacional per tal de salvar el règim franquista, els periòdics reaccionàries criden victòria i parlent d'una «solució al problema espanyol que no sigue la guerra civil o el comunisme».

France encara que d'una altra manera, i forma plantejant el mateix dilema: «que el comunisme» i així pretén expandir els bàndols.

Prieto i els capituladors, Franco i els falangistes, saben prou bé que aquests plantejaments són totalment falsos i tendenciosos. Saben que el Partit Comunista d'Espanya i al nostre P.S.U. de Catalunya, els Partits de la classe obrera, la fita dels quals és el comunisme, no lluiten avui, per la implantació immediata d'aquest règim.

Quan a sobre la taula nacional i internacional està en discussió el règim que ha de substituir el franquisme, sense cap dubte, sense cap vacil·lació, el Partit Comunista declara que l'únic règim que ha de succeir el franquisme és la República democràtica. I que al restabliment de la República democràtica el Partit Comunista dedicarà tots els seus esforços i tots els seus recursos,

digué en l'acte de l'onzè aniversari del P.S.U. de C. el nostre secretari general, company Joan Comorena.

Nosaltres lluitem per liquidar Franco i amb ell tot el seu règim.

LLuita

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI-N. 125. Preu 5 fr. 29 d'octubre del 1947 Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19, París XIX

La demagògia i les amenaces de Sanz Orrio

LA CLASSE OBRERA CATALANA HA RESPUEST AMB LA LLUITA

La setmana passada, des d'aquestes columnes, vam posar de relleu els fets de lluita més transcendents i recents que s'han desenvolupat a l'interior de Catalunya, la qual cosa demostra l'estret combatiu del poble català, de la seva indomable classe obrera, en la lluita antifranquista, anticapitalista i republicana.

Coincidint amb el moviment vaguista de Barcelona, Poble Nou i Prat de Llobregat, va arribar a la capital catalana el jerarca Sanz Orrio, delegat nacional de tota la «verticalitat» sindicalista de la Falange.

Sanz Orrio, en ocasió del carnestoltes de les eleccions sindicals, va proclamar, a la ràdio, un discurs en el qual, entre altres coses, va dir: «que no es podia permetre el sabotatge a la producció. Que era intolerable que els obrers de casa nostra no volen ésser bestials de carregues xufacades pels negriers del «Sindicatos Verticales». Volen, al contrari, que els salaris, més racionalment, condicioneïn el dret del treball i dignes i humanes, voleu recobrar la llibertat i el dret d'expressar-se, de reunir-se lliurement, com els plugat, d'organitzar-se dintre de llurs Partits polítics, de llurs tradicionals o combatives, organitzacions obreres de la U.G.T. i de la C.N.T.»

Parlant del dret de vaga, el jerarca de la U.G.T. va afirmar que «no es tan vell com l'estat de pedra i que el capitalisme social del «moviment» no ha molt més lluny i, per aquesta raó, el nou Estat no podia tolerar passos endarreria amb la pràctica de la vaga que calia empren tota la força necessària per a impedir el retorn a temps i mètodes ja superats».

Per a donar «confiança» als treballadors, el falangista Sanz Orrio anuncia que «estava disposat, en defensa de l'ordre, del «moviment» i de la unitat d'Espanya, a esforçar tots aquells que s'oposessin i sortissin de les normes socialistes del «moviment».

Volem treure tres conclusions essencials del discurs pronunciat pel jerarca sindicalista.

Primerament, cal assenyalar que Sanz Orrio, no pot passar per alt el clima de combativitat que existeix entre la classe obrera del nostre país, la catana i la basca en primer lloc.

No pot amagar que els treballadors sabotegen la producció. Una producció que no serveix per a aixecar el nivell de vida de les masses treballadores o per a fer una pràctica prosperitat que està destinada a reforçar l'apparell bèlic, repressiu del franquisme.

En aquestes condicions, el sabotatge no té tots els treballs de l'ocupació clandestina.

Les «activitats il·legals» mencionades per Sanz Orrio no són altre cosa que les lluites de l'oposició classe obrera.

Lluites que han parat d'abril a octubre, i que els treballadors del gas no s'han pogut ni podran detingudament car formen un sol cos amb els amills d'alliberament de democràcia, de República, defensants amb tanta fermeza a les fàbriques i tallers de Barcelona, de Manresa, del Poble Nou de Sant Joan, del Prat de Llobregat a Badalona.

En aquestes condicions, el sabotatge no té tots els treballs de l'ocupació clandestina.

Les «activitats il·legals» mencionades per Sanz Orrio no són altre cosa que les lluites de l'oposició classe obrera.

Lluites que han parat d'abril a octubre, i que els treballadors del gas no s'han pogut ni podran detingudament car formen un sol cos amb els amills d'alliberament de democràcia, de República, defensants amb tanta fermeza a les fàbriques i tallers de la ciutat del Poble Nou van declarar-se en vaga per a demandar augment de salaris.

Remarquem, tercерament, una altra variant del Sanz Orrio en manifestar la seva predisposició a esclarir tots aquells que es surtin de les normes socialistes del «moviment».

El delegat nacional de la C.N.T. no podrà assolir el temps d'hora que el seu partit i els seus sindicats puguin ser liquidats per la dictadura.

Els nostres obrers han consegut altres tipus, com el falangista Sanz Orrio, verinats de pinxeria, de poca vergonya i amb un gran bagatge demagògic. Es per aquest motiu que no es temen que els seus crims es perdran en el buit i no faran altra cosa que reforçar l'odi, l'hostilitat dels treballadors contra el règim franquista.

La prova més contundent del fracas de les «teories» demagògiques del (Passa a la pàg. 2.)

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

LA GRAN CONSPIRACIÓ
CONTRA
LA UNIÓ SOVIETICA

Podem servir al preu de 250
frs. —despeses d'expedició compreses— aquest gran llibre dels autors americans Sayers i Kahn.
500 pàgines del més gran interès.

Adreça les comandes a l'administració de «LLUITA» i envieu llur import al nostre
C. C. Postal : Paris c. 5560-55
«LLUITA»
33, Grange-aux-Belles, 33
PARIS (X)

L'acord dels nou Partits Comunistes i un comentari de l'Agència Febus

Davant l'enorme brogit de protesta, de l'infinita de paràules parlades i escrites amb motiu de l'acord dels nou Partits Comunistes que es van reunir a Varsòvia, si ens fos permés la infinita, preguntaríem:

A què es deug tant de soroll?

A que els cercles imperialistes, els socialistes de dreta, tots els nucleus reaccionaris, mal no fan cas, si no és per abonar-ho, de reunió de representants d'altres partits i classes socials de diversos països. Admira la que Göebellos es desplaçaven les crides que Goebellos es desplaçaven per tal d'unir-se a ell contra el «bolxevisme», els que van llançar la idea de la «guerra empata» per tal de promoure un acord amb Hitler abans de la seva desfeta militar.

Són els mateixos que quan els Estats Units havien entrat en guerra, frenaven llur contribució, amà l'esperança que la URSS, i Alemanya, es desplaçaven l'obertura del seu front, que Goebellos es desplaçaven per tal d'unir-se a ell contra el «bolxevisme», els que van llançar la idea de la «guerra empata» per tal de promoure un acord amb Hitler abans de la seva desfeta militar.

Són els mateixos que d'ençà que la guerra ha acabat lluiten per revisar els acords dels Tres Grans, la Carta de les Nacions Unides i unificar el principi de la unanimitat dels Grans.

Els que amb llur intervenció en els afers internos d'altres països impiden el compliment dels programes dels Consells de la Resistència.

Els que, pràcticament, prescindeixen (Passa a la pàg. 2.)

L'informe d'IDANOV a la Conferència de Varsòvia

En la Conferència d'Informació dels nou Partits Comunistes europeus, celebrada a finals del mes de setembre d'aquest any a Polònia, el camarada Andrei Idanov, representant del Partit Comunista (bolxevic) de la U.R.S.S., va pronunciar un important informe sobre la situació internacional.

Impossibilitats de publicar-lo, per la seva extensió, recomanem amb insistència a tots els nostres lectors el seu estudi per tal com és l'anàlisi més completa i justa de la situació internacional en la nova etapa de la postguerra i una arma de primària importància per a tots els obrers i demòcrates del món en llur lluita contra l'imperialisme expansionista i per la llibertat i sobirania dels pobles canents de la pau i de la llibertat.

Per què, doncs, tant d'enrenou?

Altres cops, la Unió Soviètica es manté fidel, als acords de Teheran, de Potsdam, en els quals els Tres Grans van estableix les bases per a la democràcia i la pau. Manté com intangibles els principis que han donat forma a la Carta de les Nacions Unides, dels quals és el de la unitat dels Grans.

Els Partits Comunistes, per llur costat, han estat i són fidals als programes entorn dels quals els van formar, i han tingut «cooperació» amb l'ocupació internacional, i han pagat una contribució de sang i de llibertat per a la derrota militar belliguista, més alta que totes les altres organitzacions i països junts.

Estan, doncs, com estem i d'acord en què la derrota del feixisme i dels partits comunists sois la qüestió principal.

Hem de remarcar, segonament, què la classe obrera catalana no s'ha imposat gens davant la demagògia i les amenaces formulades pel delegat nacional de la C.N.T.

Els nostres obrers han consegut altres tipus, com el falangista Sanz Orrio, verinats de pinxeria, de poca vergonya i amb un gran bagatge demagògic. Es per aquest motiu que no es temen que els seus crims es perdran en el buit i no faran altra cosa que reforçar l'odi, l'hostilitat dels treballadors contra el règim franquista.

La prova més contundent del fracas de les «teories» demagògiques del (Passa a la pàg. 2.)

La capitulació prietista ES LA PERLLONGACIÓ DE LA GUERRA CIVIL

que són imprescindibles per tal d'acabar amb el franquisme i restablir la República. Suspècua amb la covardia i amb la por de la classe obrera dels pobles de l'interior, la qual cosa en el seu conjunt respon a la continuació de la guerra civil i únicament la República democràtica pot assegurar per a la nostra Patria la tranquilitat i la pau que tant necessita per a guarir les seves ferides.

Per acabar la guerra civil, per impedir que els capituladors amb els treballadors no van a provocar tres guerres civils en menys d'un segle: la primera del 1833 al 1840, la segona conjugada sota el nom de la guerra civil monàrquica i liberal, la tercera del 1872 al 1874, contra les forces liberals i els primers intents democràtics de la nascuda burguesia espanyola.

Aleshores no es podia donar el pretext que hi havia comunistes, però es troben altres pretexts.

Un segle després, Franco, representant de la reacció més negra, s'ajecà contra la República, contra el poble que valia anar endavant i democratizar d'una vegada per tots el país. Ho féu en nom de l'ordre amenat i per a «salvar el país de la barbarie roja». Els temps canviaren, però els arguments són en definitiva els mateixos.

En els anys de l'eufòria nazi i falangista, els Prieto i els seus amics del camp capitulador, per a justificar llur traïció a la causa de la República i la renúncia que han fet de la legalitat republicana, ens varen fer creure que gràcies a això és possible arribar a una entesa honorable que permetrià a Franco i els capituladors d'hair, callaven, no volien saber res de la lluita antifranquista i es consideraven «cadàvers insepsos» com el senyor Prieto s'anomenà ell mateix.

Es ara, quan gràcies a la lluita diària i consequent dels pobles hispànics, en la qual els comunistes hem jugat i juguem un paper de primera pla, el règim franquista està trotantllant, que surten de llur amagall i maniobren obertament per tal de frustrar la victòria republicana i demòcrata que s'acosta. Llur objectiu és impedir, per tots els mitjans, que els nostres pobles puguin desembarcar-se de Franco i del seu règim i restablir la República i les llibertats democràtiques.

Els pagesos i llur deure patriòtic prop dels perseguits i empresonats

El ministre de la Justícia franquista, Fernández Cuesta, va fer molt de soroll parlant de «clemències» i d'«amnisties» a benefici dels antifranquistes empresonats i els que a l'exili no volen tornar al país.

Coneixem bé Fernández Cuesta i les seves lleis. Sobreto tot la que ha establert la famosa llibertat vigilada, la qual obliga els ex-presos a presentar-se matí i tarda a la guàrdia civil, o a la Comissaria més a la vora del lloc de residència. A més, els que han estat a la presó per haver defensat la República, s'els fa difícil en molts casos impossible trobar obertes les portes del treball.

Si Fernández Cuesta i tots els falançistes que l'han陪伴在 la seva obra criminal haguessin cregut que llur règim havia de durar fins dies de la picor, ben segur que mai no haurien pensat en clemència, ni en amnisties, ni en democràcia orgànica, ni res que s'hí assamblejat.

Amb tot, però, la propaganda de l'audaciosa ministro no enganya ningú, per tal com tots els pobles del món, i en primer lloc els pobles hispànics, saben que el règim franquista ha estat, és i serà mentre existixi, un règim de terror i de crims.

El franquisme és odiat cada dia amb més força pels nostres pobles i per tots els pobles democràtics i sobreto pels patriotes que han passat per les presons, pels que encara hi són, pels que tenen llurs cosos fets malbé pels turments als quals s'ells ha sotmès. Són incomptables els patriotes que no recobraren la salut mai més. Son testimonis audacis contra els culpables, els quals, més tard o més aviat, hauran de respondre davant la justícia republicana.

De més a més, són molts els antifranquistes que la polícia no perd de vista. Són en gran nombre els que han estat alliberats i emprisonats de nou, i molts d'altres que s'han fet escampar, pel fugir de la persecució amb audàcia i valentia i s'han incorporat a noves i efectives formes de lluita contra tan ominós règim.

Per a aquests exemplars combatents, la nostra pagesia ha de tenir el màxim de voluntat patriòtica per prestar-los ajut i, en certs casos, acolliment.

Un patriota perseguit per l'apparell repressiu de Franco troba en les cases i mesies del camp de Catalunya tot el refugi que necessita. Els nostres pagesos són els bons consellers i acompañants pels camins més dretors i segurs que els combatents mal que segueixin. Els facultius menor: obrir. Els nostres pagesos comprenen l'extraordinari valor que té per a un combatent, tant en l'ordre físic com en el moral, el trobar un tal suport en el compliment de la seva alta missió.

Aquesta és també una manera magnífica de lluitar que practiquen els nostres pagesos per defensar i per atacar Franco i el franquisme. Fan tot el possible per salvar i ajudar els perseguits i combatents contra el franquofalangisme.

La major part de les vegades, els nostres presos, perseguits i combatents, no poden rebre ni coneixre que rebin ajut de llurs familiars, i el troben entre la nostra gent del camp i de les viles.

Els pagesos de Catalunya no oblidem que existeixen milers de presoners i perseguits obrers, els llocs de residència dels quals amb llurs familiars es troben a les ciutats industrials on no poden accedir; on, a excepció de casos especials, no coneix que accedeixin. Es, doncs, de les zones pageses i a les zones pageses on han de trobar i troben l'ajut necessari per resistir la presó i per aguantar la lluita fins à la fi.

La tasca que acaben d'assenyalar és

Heros del P.S.U. de C.

Claudi Pàmies

El mes de maig del 1944 quan la Resistència francesa havia pres el control intensista Claudi Pàmies Odona va ser detingut per la Gestapo i el töt seguit deportat a Alemanya, on després de varar a l'inferior de diversos camps de concentració, no ha donat més senyals de vida.

El 1946, el seu nom va ser nomenat com a Cap d'Estat Major de la 5a Divisió de Guerrillers, lloc al qual va arribar per la seva valentia, capacitat d'organització i dots de comandament. La vida breu i dura d'aquest Cap d'Estat Major es troba lligada als fets i feccions de la 5a Divisió que va escriure pàgines de veritable epopeia als Departaments de l'Alt Savoia, Savoia i Departaments veïns.

A finals de l'any 42 va organitzar un nou grup de guerrillers amb el qual va efectuar nombroses operacions i sabotatges. Pel seu compromís i valentia ascendí a Cap de la Brigada de Guerrillers espanyols i dels francotiradors del Departament de la Savoia per ascendir més tard al capdavant de cap d'Estat Major de la 5a. Després que tan heretònicament va combatir contra les tropes franceses i la milícia francesa a l'Alt Savoia, i al planell de Glières.

Claudi Pàmies Odona, la salut del qual, quan fou detingut, era precària, va ésser felicitat diverses vegades pel comandament dels F. F. I. S. U. de C. d'en Joan Martí i Joan Serrat.

Com ell fou model de consèquencia, de fidabilitat, de fidelitat a la causa del nostre poble i exemple de patriota combatent.

Pàmies va néixer el 1911 a Valls (Alt Camp). Abans de la guerra vivia a Barcelona a la popular barraca del Poble Nou. Era un gran deportista.

Va ingressar en la Resistència i unitament amb altres integrants i batalladors es va lluir per complet el Partit i la causa de Catalunya i de la República. Un detall que el caracteritza és que tenint la mà dreta mutilada per la manada dels grups de la qual es va clavar una comanda total per al servei dels «S», així es va allistar voluntari i va lluitar als fronts.

Amb la seva unitat va treballar com un valent i a conscientia. Per la confiança que el Partit va depositar en ell va ésser designat instructor del Sector 1er, d'Aviació, i portà a cap en aquell temps la discussió en el si de cada Grup de la importància política de la difusió del nostre portavent.

considerada per la nostra pagesia com una tasca d'honor i patriòtica la qual venen realitzant amb coratge. Hem de recordar que els avanços socials i polítics que hem obtingut els pagesos han costat molts sacrificis, que mai ni ningú ens ha portat res de franc.

Es, doncs, per això que els pagesos lluitem, que ajudem a lluitar; que organismes vagues i que ajudem les vagues que altres organitzem. Que organitzem protestes contra el caciquisme rural i contra els atropells i crims que comet la

guardia civil i la policia al servei dels fills terratrinitats, de la reacció i el fascisme.

Amb una actuació semblant hem ajutat a enderrocar la monarquia i ara ajudarem a enderrocar el franquisme, i damunt les runes del qual reconstruirem la República, la llibertat i el progrés.

Miquel ARESTE,
Del Comitè Executiu de la Federació Catalana de Treballadors de la Terra.

Homenatge a la memòria del President Lluís Companys

PERPINYA

Els compatriotes de Perpinyà van conmemorar, també, el setè aniversari del passatxat del President Companys, amb un acte que va tenir lloc el dia 18 d'aquest mes a l'estatge del Casal de Catalunya.

L'acte va començar amb unes breus i patriotes paraules del President del Casal, senyor Joan Bach.

El rapsodia senyor Llado va recitar una poesia de Proust i Vilà titulada «President Companys».

Finalment, l'escriptor i geòleg català senyor Albert Carrs va desenvolupar la seva conferència sobre el tema: «L'aspecte científic de Lluís Companys a Catalunya».

El senyor Carrs fou escoltat amb molt d'interès i al final del seu discurs es va posar en evidència que podien rebre els catalans antifranquistes els diferents aspectes de la vida de Lluís Companys, de la seva etapa d'escrivà i demòcrata d'aquell que fou president de Catalunya.

Va resumir l'acte el senyor Marret, president del Casal.

Ens plau de posar de relleu la commemoració d'aquest acte el qual constitueix un positiu exemple unitari i, per això mateix, el millor homenatge que podien rebre els catalans antifranquistes de Montauban a la memòria de Lluís Companys.

El dia 17 d'aquest mes, a l'estatge del Casal de Catalunya, un gran nombre de compatriotes va conmemorar el setè aniversari del passatxat del President Martí Lluís Companys.

El senyor Duran i Guàrdia, membre del Directori d'E. B. de C. i del nostre company F. Sales, membre de la Direcció departamental del P. S. U. de C., van fer ús de la paraula per a recordar els diferents aspectes de la vida de Lluís Companys, de la seva etapa d'escrivà i demòcrata d'aquell que fou president de Catalunya.

Finalment, l'escriptor i geòleg català senyor Albert Carrs va explicar com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a rescatar les seves llibertats.

A l'existència d'privacions, però ric d'integritat i d'onoradesa política i intel·lectual, Benavides ha donat a la novel·la històrica espanyola volums com «Los nuevos profetas», «La Escuadra la mandan los cabos», «Guerra y Revolución en Cataluña», «Soy del Quinto Regimiento», tots ells vigorosa visió de la gran epopeia del primer poble català i conseguent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

El company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats.

Finalment, el company Colomer explica com la força del Partit radica en el seu lluitar amb les masses, recolzant en les quals el Partit s'enfereix i esdevé capaç de totas les empreses. La política d'unitat, de discutir pacientment amb tots els catalans antifranquistes, ha de desenrollar-se cada dia més fins a fer comprendre en tota llur significació on menenç el nostre poble les maniobres de traïció a la República que Prieto encapçala, i com és possible de reconquerir la República i les llibertats de Catalunya mitjançant una posició ferma i consequent que uneixi el poble en la lluita contra Franco, per a recuperar les seves llibertats

Les veritats de mister Truman

En el mateix moment que Marshall va proposar l'ajuda als països europeus, els agents de l'imperialisme iugan, totes les sèries anticomunistes segons la qual l'esperiment de Marshall calia interpretar-lo com un gest de generositat.

«Veieu —dien els Tatars del partit trumanista—, els Estats Units, a despatx de les pèndues i dels sacrificis privats per la guerra, volen ajudar-nos. Cal acceptar-ho tot seguit!»

I els altres com determinats governants, renunciant a l'honor, a la independència i a l'aliança nacional, van corrir febrerosament a egenotar-se davant del deu modern: el dòlar!

«Cal renunciar, però, que els veritables democràtiques, a l'avanguarda dels quals hi ha els comunistes, no han creut mai —i no anaven equivocats—, en els bons propòsits i generositats dels imperialistes de Wall Street.

NOMALTRÉS. Des d'ací mateix, responen als altres i a la propaganda s'aposta:

«La política expansionista, d'agressió, de subjugació de pobles, estève al costat de l'estat oblidat dels «propòsits de Marshall», i, al mateix temps, de l'avançada i el caràcter reacionari dels «servidors del dòlar». La campanya dels «servidors del dòlar» tendia a endormir la vigilància, a castigar l'esperit combatiu de les forces democràtiques i progressistes, establegudes nacionals, de tots els països, durant l'inici de l'ofensiva expansionista dels monopolistes nordamericanos.

En el seu dia van afirmar que el pla Marshall, «d'ajuts a Europa, no era altra cosa que l'instrument de servir de la doctrina trumanista; doctrina d'expansió, d'esclavatge dels poble llures.

El comandat Idanov, en el seu informe davant la Conferència dels nou Partits Comunistes, ha desmascarat els objectius de l'imperialisme iugant en dir:

«L'expansió econòmica dels Estats Units completa d'una manera important la realització del pla estratègic. L'imperialisme nordamerícan s'esforça, com sempre, a explotar les dificultats de la postguerra en els països europeus, sobretot la peníuria dels productes matèries, de combustibles i de productes alimentaris en els països aliats que han sofert més de la guerra, per a dictar-los les seves condicions de socors eslavitzadores. En previsió de la crisi econòmica imminent, els Estats Units tenen pressa de trobar noves zones de monopolis per tal d'emparar-hi capitals i collocar-hi mercaderies. El «socors» econòmics dels Estats Units té per objectiu la submissió d'Europa pel capital nordamerícan. Com més greu és la situació econòmica d'un país, els monopolis nordamericanos s'esforcen més a dictar-los dues condicions.

El control econòmic —prosegueix Idanov—, comporta, també, amb ell, una dependència política de l'imperialisme nordamerícan. Així, l'extensió de les zones on es colloquen les mercaderies nordamericanes s' combina amb l'adquisició de noves places d'armes propícies a la lluita contra les noves forces democràtiques d'Europa. En estavellar, un país de la fam i de la ruïna, els monopolis nordamericanos tenen el desig de privar-lo de tota independència. L'eua i l' nordamerícan comporta gairebé automaticament reificacions de la línia política del país que rep aquest ajut, venent al Poder partits i personalitats que obstant la directriu de Washington, estan disposts a realitzar, en llur política exterior, el programa desitjat pels Estats Units (França, Itàlia, etc.).»

L'ajuda del comandat Idanov és prou completa perquè hagi d'inistir més amplament sobre allò que representa el «pla Marshall», és a dir, el preu «ajut» als països europeus.

VOLEM assenyalar, no obstant, i com una prova més dels nostres raonaments, que el propi Truman, en la seva crida del dia 24 d'aquest mes adreçada per ràdio al poble dels Estats Units, ha descobert —per una vegada ha portat ben clar—, un dels factors, el més decisiu posser, de la política expansionista: la imminent d'una crisi econòmica i de la qual parla Idanov en el seu magistral informe.

Milions de famílies americanes que disposen d'una renda feble o mitjana, són, ja víctimes de la inflació. Gassen llurs economies i comprometen llur esdevenir amb deutes, i no obstant elles es priven, ja de moltes coses de les quals tindrien necessitat.

Cal lluitar —va prosseguir Truman— contra l'alça dels preus, doncs, ben clars. Als Estats Units les difficulties econòmiques són cada dia més greus. La crisi s'apropia amenaçant, no deixa dormir tranquil·les els sensors de Wall Street...

La recerca de noves zones d'influència de nous mercats en els quals potser introduir la superproducció de canions de banyeres, de getadores, de

STALIN parla a Zilliacus sobre la Conferència de Varsòvia

El diputat treballista Zilliacus, que amb set diputats més ha visitat la URSS, en arribar a Londres ha donat compte de l'entrevista que va tenir ambi el generalissim Stalin.

Zilliacus va interrogar Stalin sobre la creació de l'Oficina d'Informació dels nou Partits Comunistes que tanta sensació ha produït i, segons el diputat britànic, el generalissim Stalin va respondre així:

«Avui, però, la situació és diferent. En una pila de països els Partits Comunistes s'han convertit en forts representants d'ampls sectors de la població i tenen grans responsabilitats, en el moment en què els Partits Comunistes acaben d'apparèixer. La Internacional Comunista va complir el seu paper en establir relacions entre els treballadors dels diferents països i va contribuir a formar organitzacions entre els propis treballadors.

Seria utòpic d'intentar formar una Internacional Comunista i els comunistes no som pas una gent utòpista. La Komintern havia estat creada després de la primera guerra mundial, en el moment en què els Partits Comunistes acaben d'apparèixer. La Internacional Comunista va complir el seu paper en establir relacions entre els treballadors dels diferents països i va contribuir a formar organitzacions entre els propis treballadors.

Seria utòpic de cercar dirigir aquests partits des d'un centre comú qualsevol. En conseqüència, no hi ha cap raó d'establir una nova Internacional Comunista. Seria estúpid d'intentar fer anar enera la roda de la història.

«Tal com jo ho enine, la declaració dels nou Partits Comunistes significa que els comunistes d'aquests països volen treballar plegats, per una banda, per millorar les condicions de vida de la classe treballadora, i, més generalment, del poble, i, de l'altra, per a defensar la independència i la sobirania dels països.

Respecte la política soviètica, la declaració dels nou Partits Comunistes no la canvia en res ni la pot canviar. La política de la Unió Soviètica certament sempre ha fet, i millorament de les relacions polítiques i econòmiques amb tots els països, empenyant els Estats Units i la Gran Bretanya.

Si aquests països no volen millorar de moment, però, llurs relacions amb la Unió Soviètica, la URSS haurà de passar-se d'aquesta collaboració fins al moment en què tornaran a trobar el sentit comú i hauran comprès que el mal de la cooperació internacional en el món d'avui.

Recentment, Truman, en una crida al poble nordamerícan, ha declarat:

«Cal lluitar contra l'alça dels preus als Estats Units. La inflació ha estat aturada abans no sigui ja massa tard.

Segurament que Miravilles, en escriure el seu article encara no s'havia informat que la revista iugava: «United States News», en un estudi

Caldrà dur Miravilles altra vegada a estudi

L'aventurer han conegit Jaume Miravilles ha pretès «explicar» les excentricitats de l'imperialisme del dolar, en un llarg article aparegut a les pàgines de «La Humanitat», en la seva edició del dia 15 d'aquest mes. El cranc Miravilles —ho diem per les seves qualitats de marxar sempre endarrere—, entre altres coses, escriu:

«Amb això trencant-se el 10 % dels beneficis assolits —segons Truman—, per l'economia nordamericana l'any 1945 es destrueix una altra objectiu marxista: la que el sistema capitalista encareix la vida...»

Recentment, Truman, en una crida al poble nordamerícan, ha declarat:

«Cal lluitar contra l'alça dels preus als Estats Units. La inflació ha estat aturada abans no sigui ja massa tard.

Nousaltres podem esperar. Som un poble que tenim paciència.»

U. R. S. S.

Segons les informacions del Ministeri d'Agricultura de la URSS, el pla de sàbates de tardor ha estat realitzat el primer d'octubre al 88 %. Les sàbates ja han acabat al nord i al centre del país. Els koljósos han sembrat molts milers d'hectàrees per sobre el pla estableert.

U. R. S. S.

El Comitè Executiu del Partit Comunista de la Gran Bretanya ha adreçat un manifest al poble britànic en el qual analitza profundament la política del Govern Attlee-Bevin, sobre tot la seva supressió als interessos dels imperialistes nordamericanos.

«Llei del desenvolupament històric assegura el canvi del progrés. Truman, tots els reaccionaris i fascistes, s'escapen els passos en voler oposar-s'hi!

Un manifest del P. C. britànic

El Comitè Executiu del Partit Comunista de la Gran Bretanya ha adreçat un manifest al poble britànic en el qual analitza profundament la política del Govern Attlee-Bevin, sobre tot la seva supressió als interessos dels imperialistes nordamericanos.

«Contra aquesta capitolació davant dels interessos capitalistes —diu el Comitè Executiu—, existeix un mitjà veritable per a sortir de la crisi, un mitjà que ens portarà a la seguretat i a la prosperitat en lloc de l'atur i la penúria que estima la democràcia i caminen cap a la victòria:»

Jaume Miravilles caldrà que vagi a l'escola si no vol tornar a fer el ridícul...

Es clar que, per a un agent de l'imperialisme del dolar, fer el ridícul i oficiar de mala fe, sempre van de front... com les mules!

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.

Li recordarem, també, que aquesta baixa ha estat possible gràcies a l'abundància de productes.</p

A PROPOSIT DE LA COLONITZACIÓ AGRICOLA DEL FRANQUISME

La setmana passada, en parlar dels intents de Franco de descolonitzar Catalunya, ens referim com a un dels intents, a la colonització agrícola que aplica a casa nostra.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre i de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

L'organisme encarregat d'aquesta tasca per Franco és l'*Instituto Nacional de Colonización*, una secció del qual s'anomena *Selección de Colonos y Asistencia Social*. Per bé que ells la posen la darrera de totes, nosaltres la prenem per base del nostre comentari d'avui.

Què representa la colonització agrícola i la selecció de colons a mans de P.N. C.?

En un Estat feixista com el de Franco, la selecció es fa pel sedàs de la Falange. La guardia civil la protegeix i l'Església la bencueix.

Es sabut que per l'Estat franquista i les seves jerarquies no competeixen els merits ni els drets adquirits pels anys de treball de la terra. Per damunt de tota altra consideració, compta el grau d'adhesió a la Falange. Aquesta és la norma que regixa per la secció de *Selección de colonos*, exclusivament.

La Ley de las parcelaciones, dans du la normativa atenent a aquells arrendataris que havien conseguit un prouïtjo sobre, poden transformarse en propietaris.

I més avall:

«Pero no se pretende con ella abordar los numerosos aspectos de una honda reforma agraria.»

Les funcions confiades a la Secció esmentada aquests dos fragments ens donen dels dels que és la colonització agrícola a mans de Franco. D'acord amb aquell text, els «selecionats» es troben inevitablement entre els arrendataris subarrendadors dedicats al mercat pàgat; entre els dirigents de hermandades, tots els quals venen en l'adquisició d'una parcel·la, una bona inversió del peseu ahorro exigit per la «llei» que les «tasques» realitzades els ha permès de recollir.

Allò que és segur, és que cap joc naler, mitger o arrendatari honest i republicà no participarà a la colonització falangista. Els ho priven llur moral patriòtica i el règim de repressioni policial, física i econòmica al qual estan sotmesos.

Vet així el que ha passat amb els pagesos que durant generacions familiars han vingut treballant les terres de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells. Així, Franco personalment els ha presentat els nous propietaris, seleccionats en altres zo-

EL REI DE LA PREMSA ATÒMICA HA ANAT A ESPANYA

Randolph Hearst, propietari de 22 diaris nordamericanos que es distingeixen per llur sòbri anticommunista i que ho aprofiten tot per atacar la Unió Soviètica, ha anat a passar les vacances a Espanya.

Només les vacances? Així diuen que ho ha afirmat amb el posat més serios del món.

«No he vingut a ocupar-me de política —diuen que ha dit—, sinó a descansar.»

Però com que massa descansar, arriba que també cesa, el senyor Hearst s'ha posat a inflar la gaia del pla Marshall per tal que la premsa falangista li esbòmbla la cançó, la tornada de la qual és, com sempre, l'anticomunisme.

ELS IDEALS DEL SENYOR SERRA

Fa més de mig any que va tenir lloc a Prades una Setmana d'Estudis Catalans en la qual, segons els propis organitzadors, «el seu objectiu era els pagesos». El seu resultat, però, va ser que els pagesos no van poder accedir a la conferència Manuel Serra i Moret, esocialista de tota la vida, o almenys de mitja vida, el qual parlà, sembla, en representació dels obrers.

Precisament per respecte a aquestes persones no havien concedit importància en el seu dia, al fet de figurar en el programa de les conferències Manuel Serra i Moret, esocialista de tota la vida, o almenys de mitja vida, el qual parlà, sembla, en representació dels obrers.

Alguns assabentem casualment, per un periòdic català d'Amèrica, d'alguna de les coses que va dir a Prades aquest proletari d'honor. Vei act la sentència mes remarkable:

«És igual que Catalunya sigui o no sigui socialista!»

Tot seguit afegí:

«El que interessa és que sigui el que ha d'ésser...»

Si. Sobretot, cal ben reivindicar per a Catalunya la llibertat d'ésser burguesa.

El mal és que els obrers de Catalunya no escolten el socialista de mitja vida, malgrat la seva febre d'escriure articles preocupant-se dels deutes anglesos.

Val a dir que, en la seva altra mitja vida, l'ex-militant «esocialista» formulava unes altres sentències. Per exemple quan, ja un quart de segle, seguí l'inoblidable Rafael Campalans en la fundació de la Unió Socialista de Catalunya, afirmava, fins i tot amb millor estil literari:

«No però Catalunya sempre hagi estat crisiàda hem d'impedir que esdevingu papallona.»

Quan Campalans escriuva de la seva pròpia mà un editorial expressament titulat *La llum d'Oriental* per a un número extraordinari que dedicà a la mort de Lenin, Serra no solament no protestava ni pensava a excloure els comunistes, sinó que s'honrava publicant també un article en aquella única edició d'un periòdic català que, en plena dictadura militar del general Primo de Rivera, retia un homenatge fèrvoiós al genial fundador de la U.R.S.S.

Lluita

PRIETO TE PRESSA

a consumar la traïció

La setmana passada, en parlar dels intents de Franco de descolonitzar Catalunya, ens referim com a un dels intents, a la colonització agrícola que aplica a casa nostra.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre i de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

L'organisme encarregat d'aquesta tasca per Franco és l'*Instituto Nacional de Colonización*, una secció del qual s'anomena *Selección de Colonos y Asistencia Social*. Per bé que ells la posen la darrera de totes, nosaltres la prenem per base del nostre comentari d'avui.

Què representa la colonització agrícola i la selecció de colons a mans de P.N. C.?

En un Estat feixista com el de Franco, la selecció es fa pel sedàs de la Falange. La guardia civil la protegeix i l'Església la bencueix.

Es sabut que per l'Estat franquista i les seves jerarquies no competeixen els merits ni els drets adquirits pels anys de treball de la terra. Per damunt de tota altra consideració, compta el grau d'adhesió a la Falange. Aquesta és la norma que regixa per la secció de *Selección de colonos*, exclusivament.

La Ley de las parcelaciones, dans du la normativa atenent a aquells arrendataris que havien conseguit un prouïtjo sobre, poden transformarse en propietaris.

I més avall:

«Pero no se pretende con ella abordar los numerosos aspectos de una honda reforma agraria.»

Les funcions confiades a la Secció esmentada aquests dos fragments ens donen dels dels que és la colonització agrícola a mans de Franco. D'acord amb aquell text, els «selecionats» es troben inevitablement entre els arrendataris subarrendadors dedicats al mercat pàgat; entre els dirigents de hermandades, tots els quals venen en l'adquisició d'una parcel·la, una bona inversió del peseu ahorro exigit per la «llei» que les «tasques» realitzades els ha permès de recollir.

Allò que és segur, és que cap joc naler, mitger o arrendatari honest i republicà no participarà a la colonització falangista. Els ho priven llur moral patriòtica i el règim de repressioni policial, física i econòmica al qual estan sotmesos.

Vet així el que ha passat amb els pagesos que durant generacions familiars han vingut treballant les terres de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells. Així, Franco personalment els ha presentat els nous propietaris, seleccionats en altres zo-

EL REI DE LA PREMSA ATÒMICA HA ANAT A ESPANYA

Randolph Hearst, propietari de 22 diaris nordamericanos que es distingeixen per llur sòbri anticommunista i que ho aprofiten tot per atacar la Unió Soviètica, ha anat a passar les vacances a Espanya.

Només les vacances? Així diuen que ho ha afirmat amb el posat més serios del món.

«No he vingut a ocupar-me de política —diuen que ha dit—, sinó a descansar.»

Però com que massa descansar, arriba que també cesa, el senyor Hearst s'ha posat a inflar la gaia del pla Marshall per tal que la premsa falangista li esbòmbla la cançó, la tornada de la qual és, com sempre, l'anticomunisme.

«És igual que Catalunya sigui o no sigui socialista!»

Tot seguit afegí:

«El que interessa és que sigui el que ha d'ésser...»

Si. Sobretot, cal ben reivindicar per a Catalunya la llibertat d'ésser burguesa.

El mal és que els obrers de Catalunya no escolten el socialista de mitja vida, malgrat la seva febre d'escriure articles preocupant-se dels deutes anglesos.

Val a dir que, en la seva altra mitja vida, l'ex-militant «esocialista» formulava unes altres sentències. Per exemple quan, ja un quart de segle, seguí l'inoblidable Rafael Campalans en la fundació de la Unió Socialista de Catalunya, afirmava, fins i tot amb millor estil literari:

«No però Catalunya sempre hagi estat crisiàda hem d'impedir que esdevingu papallona.»

Quan Campalans escriuva de la seva pròpia mà un editorial expressament titulat *La llum d'Oriental* per a un número extraordinari que dedicà a la mort de Lenin, Serra no solament no protestava ni pensava a excloure els comunistes, sinó que s'honrava publicant també un article en aquella única edició d'un periòdic català que, en plena dictadura militar del general Primo de Rivera, retia un homenatge fèrvoiós al genial fundador de la U.R.S.S.

En aquesta informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.

Així, una extensa informació de premsa de Falange ens invita a un nou comentari, puit que es refereix i li fa encens a l'esmentada política de colonització.

Com exemples, citarem la parcel·lació ja feta de la delta dreta de l'Ebre, arrençades al riu i al mar, convertides de masres salobrenques en terres productives i les de Gimennells, els quals exemples ens donen la mida d'allò que seria la colonització de Raymat, de Sues i Suquets, components del projecte de parcel·lament immediat.